

prenesli na krasno brdo Stražilovo v Sremu ter pokopali v domačo zemljo, katero so srbski rodoljubi prinesli iz vseh pokrajin srbskih. Zdaj hoče tudi kraljevska vlada srbska na svoje stroške telesne ostanke slavnega osnovega novosrbskega slovstva Vuka Štefanovića prenesti v Beligrad. In v „Slovinci“ čitamo, da se je tudi v Dalmaciji osnoval odbor, ki sklada novce, da se genialni pripovedovalec Štefan Ljubiša iz Marksovega pokopališča prevêde v svoje rojstveno mesto Budvo v Dalmaciji. Gotovo se tudi Čehi skoraj spomnijo svojega Kollarja. Samo na našega velikega Kopitarja nihče ne misli! Kaj res naša slovenska domovina ne zmore kopice rodoljubov, ki bi osnovali odbor ter zložili in nabrali nekoliko stotin, da bi se Kopitar, velikan učenosti, dika in ponos vsega naroda slovenskega, pokopal v sveti domači zemlji v Ljubljani? Večna sramota vsemu narodu našemu, ako pusti, da bodo čez grob jednega največjih sinov matere Slave vozili dunajski fijakerji ter umrjoči prah njegov teptala konjska kopita dunajska!

Poziv! Slovanska vseučiliška mladež na Dunaji po posebnem, v to svrho sestavljenem odboru, je sklenila, da se preda pri svečanosti, ki se bode vršila koncem novembra t. l. na čast 70letnice g. dvornega svetnika in prof. dra. Fr. viteza Miklošiča, jubilarju med drugim tudi album njegovih učencev in slavistov v obče. — Prosi se tedaj vsi gospodje slavisti, kakor tudi vsi nekdanji učenci g. prof. Miklošiča, da blagovolijo poslati svoje fotografije v vizitnem formatu in s svojeročnim podpisom pod naslovom: Akademicki spolek, Wien VIII., Neudeggergasse 23, in sicer kar najhitreje, da se odbor more skoraj odločiti za obseg albuma. — Ob enem goji odbor prijetno nado, da z obzirom na osobo in prevelike zasluge jubilarja nijeden slavist ne bode zamudil prilike, da izrazi svoje spoštovanje največjemu živečemu slavistu ter pripomore s tem k povečanju te slavnosti.

Ker bo pa album in njega ukras prouzročil mnogo stroškov, prosi se, da se priloži fotografiji prostovoljen donesek.

Na Dunaji 1. avgusta 1883.

za slavnostni odbor:

Jaroslav Kalandra, l. r.,
tajnik.

Dr. Lecejewsky, l. r.,
predsednik.

Plemeniti Preširni. (Popravek.) Moje poročilo v 6. številki „Ljubl. Zvona“ je prišlo v roke gospe St v Ljubljani, in ker je ta gospa sestričina še zdaj na Dunaji živečega Frana pl. Prešerna ter je v svoji mladosti mnogokrat obiskala Prešernove pri Škandru, zato je na tanko poučena o tej rodovini. Ona pripoveduje: Janez Prešern, doma nekje okoli Brezja na Gorenjskem, je bil voznik in se je poročil z vdovo Marijo Pezdir-jevo katéra je imela omenjeno posestvo pri Škandru. Njegov sin Franc pa je bil poročen z neko Kotnikovo z Vrhnike. Frančev strijc, Janezov brat, je bil véliki kupec v Trstu in je okoli 1845. leta umrl, ter zapustil Francetovim trem sinovom vsakemu čez dvakrat sto tisočij in štirim hčeram vsaki po petindvajset tisočij goldinarjev. Že Janezov brat je mnogo potrosil, da bi bil udobil plemenitaštvo, pa ni šlo. — Bogastvo je Frana Preširna vvedlo v mogočne rodovine, tako da je naposled res bil po-